

Europejski Rzecznik
Praw Obywatelskich

Tłumaczenie tej strony zostało wygenerowane za pomocą tłumaczenia maszynowego [Link]. Tłumaczenia maszynowe mogą zawierać błędy potencjalnie zmniejszające zrozumiałość i dokładność; Rzecznik Praw Obywatelskich nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek rozbieżności. Aby uzyskać najbardziej wiarygodne informacje i pewność prawną, należy zapoznać się z następującymi informacjami wersja źródłowa na angielski, do której odnośnik znajduje się powyżej. Więcej informacji można znaleźć w naszej [polityce językowej i tłumaczeniowej](#) [Link].

Decyzji w sprawie 1628/2008/TS - Niezarejestrowanie skargi jako skargi o naruszenie

Decyzja

Sprawa 1628/2008/TS - Otwarta 23/07/2008 - Decyzja z 17/09/2009

Skarżący, reprezentujący litewską organizację pozarządową zajmującą się środowiskiem, zaskarżył do Komisji niedopełnienie przez Litwę obowiązku przestrzegania dyrektyw WE wdrażających Konwencję z Aarhus o dostępie do informacji. Dochodzenie Rzecznika dotyczyło domniemanego niezarejestrowania przez Komisję pisma skarżącego z dnia 8 kwietnia 2008 r. jako „skargi o naruszenie”.

Po wszczęciu dochodzenia przez Rzecznika Komisja zarejestrowała korespondencję ze skarżącym jako skargę i przyznała, że przy pierwotnej rejestracji doszło do opóźnienia. Komisja dostarczyła także skarżącemu żądanych informacji.

Rzecznik uznał, że niezarejestrowanie przez Komisję skargi było niezgodne z gwarancjami proceduralnymi dotyczącymi skarg o naruszenie, wyszczególnionymi w komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich dotyczącym stosunków ze skarżącymi w odniesieniu do naruszeń prawa wspólnotowego (COM/2002/0141 końcowy). Stanowiło to przypadek niewłaściwego administrowania. Jednakże mając na uwadze, że Komisja, rejestrując skargę w trakcie dochodzenia, zadośćuczyniła skardze skarżącego, oraz że powiadomiła ona skarżącego o podjętym dochodzeniu, Rzecznik uznał, że dalsze dochodzenie nie było konieczne.

Zgodnie z dodatkową uwagą Rzecznika, Komisja mogłaby - stosując kryteria ustanowione w komunikacie - wyraźnie oddzielić identyfikację, rejestrację i przyjmowanie skarg od decydowania o sposobie traktowania poszczególnych skarg. Komisja mogłaby niezwłocznie zawiadamiać skarżących o zarejestrowaniu skarg i podjąć się informowania ich w ustalonym terminie, nieprzekraczającym dwóch miesięcy, o procedurze, którą zastosuje przy dochodzeniu

ws. danej skargi. W razie niepodjęcia dochodzenia należy podać odpowiednie przyczyny. Do Komisji zwrócono się o udzielenie w terminie sześciu miesięcy odpowiedzi na dodatkową uwagę.

OKOLICZNOŚCI LEŻĄCE U PODSTAW SKARGI

1. W lipcu 2001 r. Litwa ratyfikowała Konwencję z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (konwencja z Aarhus), a w maju 2004 r. przystąpiła do Unii Europejskiej. Wspólnota Europejska jest stroną konwencji od maja 2005 r. [1] .

2. W 2003 r. przyjęto dwie dyrektywy dotyczące pierwszego i drugiego filaru konwencji z Aarhus.

- Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska [2] ; oraz
- Dyrektywa 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidująca udział społeczeństwa w sporządzaniu niektórych planów i programów odnoszących się do środowiska oraz zmieniająca dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE [3] w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości.

Dyrektywy te miały zostać wdrożone do prawa krajowego państw członkowskich UE odpowiednio do dnia 14 lutego i 25 czerwca 2005 r.

3. W dniu 8 kwietnia 2008 r. skarżący, który reprezentuje organizację pozarządową z siedzibą na Litwie, złożył skargę do Komisji Europejskiej, że Litwa nie zastosowała się do wyżej wymienionych dyrektyw i samej konwencji z Aarhus. Odniósł się również do szeregu domniemyanych błędów w tłumaczeniu w litewskiej wersji konwencji z Aarhus.

4. W odniesieniu do domniemanego nieprzestrzegania przez Litwę dyrektyw UE Komisja poinformowała skarżącego, że trwa szczegółowe badanie litewskiego ustawodawstwa krajowego transponującego dyrektywy 2003/35/WE [4] i 2003/4/WE [5] , które miało zostać zakończone pod koniec 2008 r. Gdyby ustalono, że przepisy wyżej wymienionych dyrektyw były niepełne lub nieprawidłowo transponowane do ustawodawstwa litewskiego, Komisja podjęłaby niezbędne działania w celu zapewnienia zgodności z prawem wspólnotowym. Komisja poinformowała skarżącego, że jego pisma będą przechowywane w celach informacyjnych przy ocenie zgodności ustawodawstwa litewskiego.

5. Jeśli chodzi o rzekome nieprawidłowe tłumaczenie konwencji z Aarhus na język litewski, Komisja poinformowała skarżącego, że pismo władz litewskich z dnia 23 kwietnia 2008 r. sugeruje, że konwencja z Aarhus nie została prawidłowo przetłumaczona i że tłumaczenie będzie musiało zostać poprawione. Komisja wskazała, że ponieważ konwencja z Aarhus została zawarta w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady [2005/370/WE], Litwa powinna skierować do Rady sugestie dotyczące korekty błędów w tłumaczeniu w konwencji z Aarhus i

powiązanych przepisach WE. Komisja stwierdziła, że przyjrzy się kwestii tłumaczenia i przeanalizuje jej praktyczne konsekwencje w szerszym kontekście.

PRZEDMIOT DOCHODZENIA

6. W dniu 6 czerwca 2008 r. skarżący zwrócił się do Rzecznika Praw Obywatelskich, ponieważ nie był zadowolony z odpowiedzi Komisji i uznał, że Komisja nie rozpatrzyła prawidłowo swojej skargi.

7. Rzecznik Praw Obywatelskich wszczął dochodzenie w sprawie następujących zarzutów:

Komisja niesłusznie nie zarejestrowała pisma skarżącego z dnia 8 kwietnia 2008 r. jako skargi w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego i niesłusznie pominęła poinformowanie skarżącego o przyczynach tej nierejestracji.

Rzecznik Praw Obywatelskich wszczął również dochodzenie w sprawie następującego zarzutu:

Komisja powinna zarejestrować pismo skarżącego z dnia 8 kwietnia 2008 r. jako skargę w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, zgodnie ze swoim komunikatem COM/2002/141 wersja ostateczna.

DOCHODZENIE

8. W dniu 23 lipca 2008 r. Rzecznik przekazał skargę Komisji. Komisja przedstawiła swoją opinię, która została przekazana skarżącemu z zaproszeniem do przedstawienia uwag. Skarżący nie przedstawił żadnych uwag.

ANALIZA I WNIOSKI RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH

A. Zarzut, że Komisja niesłusznie nie zarejestrowała pisma skarżącego z dnia 8 kwietnia 2008 r. jako skargi w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego i niesłusznie pominęła poinformowanie skarżącego o przyczynach tej nierejestracji

Argumenty przedstawione Rzecznikowi Praw Obywatelskich

9. W swojej opinii Komisja przyznała, że doszło do opóźnienia w pierwotnej rejestracji skargi, ale stwierdziła, że pisma skarżącego zostały zarejestrowane w EU PILOT [6] i zażądano informacji od rządu litewskiego. Komisja zauważyła, że powinno to zapewnić przynajmniej

szybką pierwotną reakcję zainteresowanych organów, podczas gdy oczekuje na dalsze informacje od skarżącego.

10. W dniu 20 listopada 2008 r. Komisja skierowała pismo w celu poinformowania skarżącego, że jego skarga została zarejestrowana. Wyjaśniła, że niedawno uzgodniła z szeregiem państw członkowskich poprawę szybkości i skuteczności procesu wymiany informacji i rozwiązywania problemów dzięki wykorzystaniu EU PILOT, co ma na celu jak najszybsze udzielenie skarżącemu pełnej odpowiedzi ze strony organów państw członkowskich w terminie dziesięciu tygodni. Komisja zwróciła się do skarżącego o stwierdzenie, czy zgadza się na ujawnienie jego tożsamości zainteresowanym organom państwa członkowskiego. Następnie poinformowała skarżącego, że prace w tej sprawie będą kontynuowane dopiero po otrzymaniu tych informacji. Jeżeli skarżący zgodziłby się ujawnić swoją tożsamość, organ państwa członkowskiego, którego to dotyczy, odpowiedziałby mu bezpośrednio, przesyłając kopię do Komisji. Skarżący zostanie następnie poinformowany o wnioskach Komisji. Z opinii Komisji wynika, że do dnia 6 lutego 2009 r. skarżący nie otrzymał odpowiedzi na ten wniosek.

11. W swojej opinii Komisja wyjaśniła, że początkowo nie rejestrowała korespondencji skarżącego jako skargi, ponieważ a) była w trakcie badania odpowiednich przepisów litewskich oraz b) obawy skarżącego nie zostały przedstawione w wystarczająco jasny i szczegółowy sposób. Komisja zauważyła, że poinformowała skarżącego o toczącym się szczegółowym badaniu litewskiego ustawodawstwa krajowego transponującego dyrektywy 2003/35/WE i 2003/4/WE oraz że pisma skarżącego będą przechowywane w celach informacyjnych w oczekiwaniu na pełną ocenę zgodności litewskiego ustawodawstwa. Pismem z dnia 23 czerwca 2008 r. Komisja zwróciła się do skarżącego o dodatkowe informacje, aby umożliwić jej przeprowadzenie dogłębnej oceny korespondencji. Skarżący został poproszony o sprecyzowanie, które przepisy dyrektywy zostały nieprawidłowo zastosowane lub transponowane do prawa krajowego, oraz o przedstawienie bardziej szczegółowych informacji faktycznych lub dokumentacji na poparcie swojego twierdzenia. W dniu wydania opinii przez Komisję skarżący nie udzielił jeszcze odpowiedzi.

Ocena Rzecznika Praw Obywatelskich

12. Artykuł 226 Traktatu WE zasadniczo upoważnia Komisję do zajmowania się naruszeniami prawa wspólnotowego przez państwa członkowskie:

„Jeżeli Komisja uzna, że państwo członkowskie uchybiło zobowiązaniom wynikającym z niniejszego Traktatu, wydaje uzasadnioną opinię w tej sprawie po umożliwieniu zainteresowanemu państwu przedstawienia swoich uwag.”

13. Gwarancje proceduralne dotyczące rozpatrywania przez Komisję skarg w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego określono w „Komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie stosunków ze skarżącym w związku z naruszeniami prawa wspólnotowego [7]” („komunikat Komisji”).

14. W pkt 3 komunikatu Komisji określono podstawową zasadę rejestracji skarg. Zgodnie z pkt 3 akapit pierwszy:

„każda korespondencja, która może zostać zbadana jako skarga, jest rejestrowana w centralnym rejestrze skarg prowadzonym przez Sekretariat Generalny Komisji. ”

15. Wyczerpujący wykaz wyjątków od podstawowej zasady znajduje się w pkt 3 akapit drugi komunikatu Komisji.

„ Korespondencja nie może być rozpatrywana przez Komisję jako skarga i w związku z tym nie jest rejestrowana w centralnym rejestrze skarg, jeżeli:

jest anonimowy, nie wskazuje adresu nadawcy lub wskazuje niekompletny adres;

—nie odnosi się w sposób wyraźny lub dorozumiany do państwa członkowskiego, któremu można przypisać środki lub praktyki sprzeczne z prawem wspólnotowym;

informuje o działaniach lub zaniechaniach osoby prywatnej lub podmiotu, chyba że środek lub skarga ujawnia zaangażowanie władz publicznych lub zarzuca ich brak działania w odpowiedzi na te działania lub zaniechania. WE wszystkich przypadkach Komisja sprawdza, czy korespondencja ujawnia zachowanie sprzeczne z regułami konkurencji (art. 81 i 82 Traktatu WE);

—nie wniosła skargi;

—określa ona skargę, w odniesieniu do której Komisja przyjęła jasne, publiczne i spójne stanowisko, które należy przekazać skarżącemu;

—określa ona skargę, która wyraźnie nie wchodzi w zakres stosowania prawa wspólnotowego. ”

16. Punkt 4 komunikatu Komisji stanowi, że w przypadku gdy zastosowanie ma co najmniej jeden z wyjątków wymienionych w pkt 3 akapit drugi, korespondent musi zostać o tym poinformowany zwykłym pismem:

„ W przypadku gdy służby Komisji podejmą decyzję o nierejestrowaniu korespondencji jako skargi, powiadają o tym autora zwykłym pismem zawierającym co najmniej jeden z powodów wymienionych w pkt 3 akapit drugi”.

17. W pkt 8 komunikatu Komisji określono ogólny roczny termin rozpatrywania przez Komisję skarg w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.

„ Co do zasady służby Komisji rozpatrują skargi w celu podjęcia decyzji o wystosowaniu wezwania do usunięcia uchybienia lub o zamknięciu sprawy w terminie nie dłuższym niż jeden rok od daty zarejestrowania skargi przez Sekretariat Generalny. ”

18. Ponadto zgodnie z pkt 4.2.1 wewnętrznego podręcznika Komisji dotyczącego procedur

monitorowania stosowania prawa wspólnotowego (SEC(2005)254/5) [8] ,

„ 4.1.2 Rejestracja

Podejście pisemne potępiające środki lub praktyki sprzeczne z prawem wspólnotowym w państwach członkowskich musi zostać zbadane w ciągu miesiąca od decyzji o zakwalifikowaniu go jako skargi [...]”.

19. Komisja przyznała, że doszło do opóźnienia w pierwotnej rejestracji tej skargi, ale w celu zapewnienia dalszego dochodzenia w sprawie kwestii poruszonych przez skarżącego pisma zostały zarejestrowane w EU PILOT i zwrócono się o informacje do rządu litewskiego.

20. Rzecznik z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w toku niniejszego dochodzenia Komisja zarejestrowała korespondencję skarżącego jako skargę i zwrócono się o informacje do rządu litewskiego.

21. Rzecznik Praw Obywatelskich uważa, że powody, dla których Komisja nie dokonała wstępnej rejestracji korespondencji jako skargi, nie są uzasadnione i adekwatne. Po pierwsze, jeśli chodzi o obowiązek rejestracji korespondencji jako skargi, okoliczność, że Komisja była w trakcie badania ustawodawstwa litewskiego, jest bez znaczenia. Po drugie, Rzecznik nie zgadza się, że obawy skarżącego nie zostały przedstawione w wystarczająco jasny i szczegółowy sposób, i zauważa, że Komisja nie skontaktowała się ze skarżącym w celu poinformowania go, że jego korespondencja jest niejasna. W każdym razie pkt 4 komunikatu Komisji stanowi, że autor musi zostać poinformowany, jeżeli Komisja uzna, że może mieć zastosowanie co najmniej jeden z wyjątków określonych w pkt 3 akapit drugi.

22. Rzecznik uważa, że niezarejestrowanie przez Komisję korespondencji skarżącego z dnia 8 kwietnia 2008 r. nie było zgodne z gwarancjami proceduralnymi określonymi w komunikacie Komisji. W tym kontekście Rzecznik zauważa, że terminowa rejestracja skarg jest szczególnie istotna ze względu na wyżej wymieniony roczny termin, o którym mowa w pkt 8 komunikatu Komisji, na podjęcie decyzji w sprawie sposobu rozpatrzenia skargi.

23. Stanowiło to przypadek niewłaściwego administrowania. Biorąc jednak pod uwagę fakt, że Komisja zarejestrowała skargę, spełniając tym samym zarzut skarżącego i poinformowała skarżącego o podjętych środkach dochodzeniowych, Rzecznik uważa, że dalsze dochodzenia nie są konieczne. Składający petycję przedstawi jednak Komisji konstruktywną sugestię w dalszej części poniższej uwagi, opierając się na znacznych doświadczeniach, jakie zgromadził w rozpatrywaniu skarg obywateli.

Wnioski

Na podstawie dochodzenia w sprawie tej skargi Rzecznik zamyka sprawę z następującymi ustaleniami: jeżeli chodzi o zarzut skarżącego, dalsze dochodzenia nie są uzasadnione; jeżeli chodzi o wniosek skarżącego, został on rozpatrzony przez instytucję.

DODATKOWA UWAGA

Stosując kryteria określone w komunikacie z 2002 r. skierowanym do Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie stosunków ze skarżącym w odniesieniu do naruszeń prawa wspólnotowego, Komisja mogłaby wyraźnie oddzielić (a) proces identyfikacji, rejestracji i uznawania skarg od b) procesu podejmowania decyzji w sprawie rozpatrywania każdej skargi. Komisja może niezwłocznie poinformować skarżącego, że jego skarga została zarejestrowana, i zobowiązać się do poinformowania skarżącego w wyznaczonym terminie, który nie powinien przekraczać dwóch miesięcy, o procedurze, którą wykorzysta do zbadania skargi. Jeśli skarga nie zostanie rozpatrzona, należy podać powody, dla których tego nie zrobiono.

Skarżący i Komisja Europejska zostaną poinformowani o tej decyzji.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Sporządzono w Strasburgu dnia 17 września 2009 r.

[1] Decyzja 2005/370/WE w sprawie zawarcia konwencji z Aarhus przez WE została przyjęta w dniu 17 lutego 2005 r.

[2] Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26.

[3] Dz.U. L 156 z 25.6.2003, str. 17.

[4] Dz.U. L 156 z 25.6.2003, str. 17.

[5] Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26.

[6] EU PILOT to projekt pilotażowy mający na celu szybkie rozpatrywanie skarg do Komisji dotyczących naruszeń prawa WE przez państwa członkowskie.

[7] Com(2002) 141 wersja ostateczna.

[8] Komisja Europejska dostarczyła kopię wewnętrznego podręcznika (SEC(2005)254/5) wraz z opinią wydaną w trakcie niniejszego dochodzenia.